

[Justitsministeren.]

til Datteren og efter Datterens Død vil Svigerfaderen, der myrdede Svigersønnen, arve Svigersønnens Formue.

Derefter kommer jeg til Kapitel 10. Reglerne her omhandler Oprettelse af Testamente. I nugældende Ret er Testationsalderen 18 Aar; dog kan Testamente, der oprettes af Personer under 18 Aar, blive gyldige, naar de forsynes med kgl. Konfirmation. Kommissionen har foreslaaet at bibeholde denne Aldersgrænse, dog at der i et vist Omfang skulde kunne testes af yngre Personer, nemlig Personer, der har indgaaet Ægteskab eller er fyldt 15 Aar, i sidste Tilfælde dog kun, for saa vidt angaar Ejendele, som de efter Myndighedslovgivningens Regler har Raadighed over, altsaa især Selverhverv. Samtidig skulde saa Konfirmation af Testamente bortfalde. Jeg har kunnet tiltræde, at denne Konfirmation bortfaldt — det har vist sig, at den ikke har nogen større praktisk Betydning —, men det forekommer mig rimeligt, naar man borttager Adgangen til at faa konfirmeret Testamente for Personer under 18 Aar, at man da samtidig nedsætter Testationsalderen til 16 Aar. Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at denne Aldersgrænse er gældende i enkelte andre Lande og har været det længe.

Som nævnt i Bemærkningerne til Kommissionsudkastet, Side 104, er i engelsk Ret Regelen den, at et Testamente falder bort, saafremt Testator senere gifter sig, og efter østrigsk Ret, hvis han senere faar Børn. Det har i Justitsministeriet været overvejet, om tilsvarende Regler burde indføres i dansk Ret, men jeg har afstaaet fra at stille Forslag derom, da Tilfældene er saa mangfoldige, at en Regel, der skar alle over en Kam, ofte vilde kunne virke urimelig. I hvert Fald er det givet, at der maatte gøres Undtagelse, hvor et Testamente indgaaes med forestaaende Ægteskab for Øje. Det overlades derfor som hidtil til Retspraksis at afgøre, hvornaar de her omhandlede senere indtrufne Omstændigheder medfører Testamentets Bortfald.

Derimod er der i Lovforslaget indsat en Bestemmelse, hvorefter en testamentarisk Bestemmelse, der gaar ud paa en Anvendelse eller Tilintetgørelse af Efterladenskaber, der aabenbart savner ethvert fornuftigt Formaal, er ugyldig. Som Eksempel kan jeg nævne, at en Mand ejer et Maleri af en eller anden berømt Kunstner, maaske en Rembrandt, men har set sig gal paa dette Maleri eller har faaet den fikse Idé, at det skal ingen kunne glæde sig over efter hans Død, og

derfor bestemmer i sit Testamente, at Maleriet skal brændes efter hans Død. Dette Ønske vil ikke have noget fornuftigt Formaal, tværtimod stride mod al Fornuft, og derfor har vi fundet det rimeligt, at der indsættes en Bestemmelse, som hindrer Gennemførelsen af saadanne forrykte og urimelige Bestemmelser.

I Kapitel 12 behandles Reglerne om Anfægtelse af Testamente. Det foreslaas nu, at Testamentet bliver ugyldigt, saafremt der blot rejses Indsigelse om, at Formforkrifterne ikke er iagttaget. Det foreskrives endvidere, at en Indsigelse kan rejses af enhver, som vil arve, hvis Testamentet erklæres for ugyldigt, og at Indsigelsen skal fremsættes snarest muligt. Efter Kommissionsudkastet skulde Indsigelsen fremsættes inden Boets Slutning; dog kunde senere fremsatte Indsigelser i visse Tilfælde tages i Betragtning. Dette Forslag har Justitsministeriet ikke ment at kunne tiltræde, thi for de Arvingers Vedkommende, som har givet Møde under Skiftet, følger det allerede af de processuelle Skifteregler, at Indsigelsen skal fremsættes inden Boets Slutning; og for de øvrige Arvingers Vedkommende synes det betænkeligt at afskære dem fra som hidtil at kunne gøre Indsigelse gældende ved Søgmaal i første Instans, ogsaa efter Boets Slutning, tilmed da den Ret, man her har haft, hidtil ikke i Praksis har voldt nogen Vanskeligheder.

Saafernt der rejses Indsigelse mod Gyldigheden af et for Vidner oprettet Testamente, skal den, der vil paaberaabe sig Testamentet, ved Førelse af Testamentsvidnerne godtgøre, at Testamentet er gyldigt oprettet. Den absolutte Fastholdelse af, at Testamentsvidnerne skal føres, vil efter Omstændighederne — saaledes f. Eks., hvor det ene af Vidnerne er afgaaet ved Døden — kunne virke overordentlig urimelig og det foreslaas derfor nu, at Beviset for Testamentets gyldige Oprettelse ogsaa skal kunne føres paa anden Maade i Overensstemmelse med dansk Rets almindelige Regler om fri Bevisbedømmelse.

Kapitel 13 omhandler Reglerne om Genkaldelse af Testamente. Som i gældende Ret behøver Genkaldelse af et Testamente heller ikke fremtidig at ske i Testamentsform. Efter Kommissionens Forslag skulde det samme gælde en Tilbagekaldelse af en Genkaldelse. Under Hensyn til, at der ved Tilbagekaldelse af en Genkaldelse træffes en testamentarisk Bestemmelse, har jeg dog fundet det rigtigst at foreslaa, at en saadan Tilbagekaldelse af en Genkaldelse skal ske i Testamentsform.